

Kázání Růžd'ka 7.11.2021 Léta Hospodinovy milosti (vstup 443)

Introit: *Hospodin je slitovný a milostivý, shovívavý, nejvyšš milosrdný; nepovede pořád spory, nebude se hněvat věčně. Nenakládá s námi podle našich hříchů, neodplácí nám dle našich nepravostí. Jak vysoko nad zemí je nebe, tak mohutně se klene jeho milosrdenství nad těmi, kdo se ho bojí; jak je vzdálen východ od západu, tak od nás vzdaluje naše nevěrnosti. Jako se nad syny slitovává otec, slitovává se Hospodin nad těmi, kdo se ho bojí. (Žalm 103, 8-13)*

Píseň 171

Modlitba

Čtení: Leviticus 25, 1-23

Píseň 624

Text kázání: Lukáš 4, 14-30

Milí přátelé, bratři a sestry,

možná jste zaregistrovali, že náš stát vyhlásil věc nevídanou. Vyhlásil po biblickém vzoru **léto milostivé!** Co to znamená? Budu citovat z webového portálu Finance.cz: **Díky milostivému létu může řada dlužníků nadobro vyřešit své dluhy.** Ovšem týká se to jen těch, kteří mají své dluhy vůči veřejnoprávním subjektům. Co pro to musí tito dlužníci udělat? Musí zaplatit jistinu a poplatek DPH. V praxi to znamená, že vlastně musí uhradit původní dluh, a úroky z prodlení, které za mnohá léta naskákaly a většinou tvoří tu největší část pohledávky, tak ty jim budou odpuštěny, a dluh tím bude splacen a smazán. Ještě je ovšem potřeba dodat, že tito dlužníci na to mají vlastně 3 měsíce. Léto milostivé stát vyhlásil od 28. října do 28. ledna. Ten, kdo ale této milosti nevyužije, tomu dluh smazán nebude a zřejmě bude narůstat dál.

Je to jistě chvályhodný počín našich politiků, i když do toho starozákonního modelu to má ještě hodně daleko. V 5. Mojžíšově je napsáno: **Každého sedmého roku budeš slavit léto promíjení dluhu. Toto je způsob promíjení dluhu: Každý věřitel svému bližnímu promine, co mu půjčil. Nebude na svého bližního, svého bratra, naléhat, protože je vyhlášeno Hospodinovo promíjení dluhu.** Jak vidíme, tyto zákony byly dobré, protože nepodporovaly lichvu. Tyto zákony totiž platily nejen pro veřejné instituce, ale i pro jednotlivce. V té 3. Mojžíšově jsme ale ještě četli, že když uplynul cyklus 7x7 let, tak to bylo 49 let. A vlastně každý padesátý rok byl létem Hospodinovy milosti. **Padesátý rok posvětíte a vyhlásíte v zemi svobodu všem jejím obyvatelům. Bude to pro vás léto milostivé, kdy se každý vrátíte ke svému vlastnictví a všichni se vrátí ke své čeledi. Padesátý rok vám bude létem milostivým.** Jinými slovy každý padesátý rok se všichni dlužníci, kteří kvůli své chudobě byli prodáni do otroctví a přišli také o své vlastnictví, tak všichni takoví byli propuštěni na svobodu a mohli se vrátit do svých domovů. Byl jim vrácen všechn majetek. Nebylo to skvělé? Léto Hospodinovy milosti byla obrovská naděje pro všechny takto zadlužené a zotročené. Tak si říkám, jestli naši politici budou pokračovat v tom nastaveném biblickém trendu. Alespoň tedy pro ty, kteří se díky zkrachovalým energetickým podnikům dostávají na mizinu. Bylo by to jistě dobré.

Nicméně, bratři a sestry, pojďme nyní k Pánu Ježíši. Ježíš po svém křtu byl 40 dní pokoušen ďáblem na poušti ovšem potom se vrátil v moci Ducha do Galileje a pověst o něm se rozšířila po celém okolí. Učil v jejich synagógách a všichni ho velmi chválili. Pak ale přišel do Nazareta, kde vyrostl. Podle svého obyčeje vešel v sobotní den do synagógy a povstal, aby četl z Písma. A co četl? Zaslíbení z proroka Izajáše o Mesiáši, který až přijde, tak vyhlásí ještě mnohem mocnější a úchvatnější léto Hospodinovy milosti! **Podali mu knihu proroka Izajáše; otevřel ji a nalezl místo, kde je psáno: „Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy.“** Byla to náhoda, že Pánu Ježíši podali zrovna knihu proroka Izajáše a On četl zrovna tyto verše? Nikoliv, bylo to Boží řízení. Stejně tak bychom mohli ale říct, že i to milostivé léto vyhlášené našim státem, je také Boží řízení. Myslím si, že není náhoda, že zrovna v tomto týdnu jsem ve čtení na každý den četl slova o milostivém létu. Texty, které se připravují rok dopředu a ejhle, přítomný Bůh přichází! A tehdy v té synagóze to byl také přítomný Bůh a Pán. **Ježíš pak zavřel knihu, dal ji sluhovi a posadil se; a oči všech v synagóze byly na něj upřeny. Promluvil k nim: „Dnes se splnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“** Všichni mu přisvědčovali a divili se slovům milosti, vycházejícím z jeho úst. Přítomný Bůh a Pán tady a teď! Mnozí tehdy byli v očekávání. Ovšem ten stav očekávání, zvláště když už trvá dlouho, může vést jen k zachozeným zvykům. K zvykům a tradicím, ve kterých člověk nedokáže spatřit přítomného Boha, tady a teď! Boha, který dnes jedná. Pána, který dnes nabízí svobodu a který říká: Dnes je ten den Boží milosti! Dnes vykroč ze svých

otroctví ke svobodě! Někdy jsme my všichni, milí přátelé, podobni těm Izraelcům, kteří žijí jen z minulosti a v očekávání budoucnosti. Vzpomínáme na to, jak nám bylo dobře, jak jsme se radovali, jak nás kdysi Bůh vyslyšel, vysvobodil, uzdravil a zároveň vyhlížíme, kdy s námi zase bude jednat. Kdy se k nám zase skloní a přiblíží. A přitom On přichází dnes. S novou milostí. S uzdravením, s vysvobozením, tady a teď! Věříš tomu? Vidiš ho?

Fascinuje mě, bratři a sestry ten příběh. Pán Ježíš přečte důležité proroctví a všichni očekávají, že to bude jako vždy. Povzbudíme se, co nám Bůh zaslubuje a co nám jednou dá. Jenže tentokrát je to jinak. Pán řekne: „**Dnes se splnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.**“ Dovedeme si vžít do toho okamžiku, co tam všichni prožívali? **Všichni mu přisvědčovali a divili se slovům milosti, vycházejícím z jeho úst.** Nutno ale říci, že ten okamžik otevřených srdcí netrval dlouho. Začali o Něm totiž pochybovat. „**Což to není syn Josefův?**“ A Pán Ježíš jim na dvou starozákonních příbězích ukazuje, jak se Boží milost obrátila k pohanům pro jejich nevěru vůči Hospodinu. A najednou bylo po očekávání. Ta otevřená srdce se najednou naplnila hněvem. **Vstali, vyhnali ho z města a vedli ho až na sráz hory, na níž bylo jejich město vystavěno, aby ho svrhli dolů.** Už tehdy chtěli Pána Ježíše zabít. Nepoznali v Něm přicházejícího Mesiáše. **On však prošel jejich středem a bral se dál.** Tak si, bratři a sestry, říkám, kolikrát se Pán bral našim středem a šel dál? Kolikrát jsme ho nepoznali? A kolikrát jsme zavrhlí jeho slovo? A kolikrát ho vlastně svým jednáním **znovu a znovu křičujeme a zabíjíme?** A věříš vůbec jeho slovu, že právě dnes chce ve tvém životě jednat? A věříš mu, že ti chce dát už dnes mnohem víc, než vůbec očekáváš? **Anebo jsi spokojen sám se sebou? Jsi spokojen ve své vlažnosti? A chceš odporovat Pánu, že již od Něj nic nepotřebuješ?** Že už jsi z křesťanství poznal všechno? Že znáš skutečného a živého Boha? A přítomného Pána, který i tobě dnes i zítra a každý den říká, že dnes se splnilo to slovo? Že i dnes pro tebe platí to **léto Hospodinovy milosti?** Že i tobě jsou odpuštěny všechny dluhy? Všechny viny? A že nemusíš zůstat v otroctví? I za tebou posílá Vzkříšeného Pána jeho Otec, aby ti otevřel oči, aby tě vyvedl na svobodu z tvých svázaností, ze zajetí nepravosti, ze všech tvým zdeptání. Ty nemusíš být dnes a ani zítra zkroušený a zdeptaný, on ti nabízí vykročit do svobody.

Možná si řekneš, já přece svobodný jsem. Dovolte mi, abych vám teď řekl, jak v Indii cvičí slony. *Když jsou malými slůňaty, přiváží je velkým řetězem, aby neutekly. A oni to samozřejmě zkouší, ale ten řetěz je pro ně v té chvíli ještě hodně silný a oni slabí, takže slůňata nakonec rezignují a s tím řetězem se naučí žít. Oni ví, že se dál nedostanou a že neexistuje pro ně žádný jiný život, než být na řetězu. A když dospějí a svou silou by ten řetěz byli schopni i urvat, tak to neudělají právě pro to, že už mají v sobě zakódováno, že to prostě nejde.* Možná i my, milí přátelé, máme v sobě zakódováno, že nemůžeme žít jinak, než třeba v trápení. Možná máme v sobě také zakódováno, že nemůžeme být vysvobozeni z našich všelijakých spoutaností a svázaností. Pán Ježíš ale přichází právě proto, aby nám řekl, že **léto Hospodinovy milosti** je tady i pro tebe. A zatím ještě trvá. Díky Kristovu kříži bude trvat až do jeho příchodu. Ovšem pro mne a pro tebe do doby naší tělesné smrti, pokud do té doby Pán nepřijde. Využijeme ale tento čas milosti? Víte, jako pracovníci azylového domu informujeme právě ty zadlužené, že do 28. ledna jim trvá možnost se oddlužit. No a někteří na to s podivem rezignují. A říkají, to nemá cenu, já těch dluhů mám hodně, tak je to vlastně jedno. Je to podivný postoj? Je to velká pošetilost a hloupost nevyužít takovou šanci.

A tak nebuďme, milí přátelé, takovýmto pošetilcům podobni. Nerezignujme s tím, že nám stačí přežívání, nerezignujme s tím, že nám stačí spokojené a vlažné křesťanství, ale naopak využijme ten čas milosti, dokud trvá ono přítomné dnes. Nežijme jen z minulosti, netěšme se jen na bláhovou budoucnost, žijme přítomnost s Přítomným Pánem tady a teď. Amen.

Píseň 391 modlitba

Slovo poslání: S Kristem jste byli ve křtu pohřbeni a spolu s ním také vzkříšeni vírou v Boha, jenž ho svou mocí vzkřísil z mrtvých. Když jste ještě byli mrtvi ve svých vinách a duchovně neobřezáni, probudil nás k životu spolu s ním a všechny viny nám odpustil. Vymazal dlužní úpis, jehož ustanovení svědčila proti nám, a zcela jej zrušil tím, že jej přibil na kříž.

(Kolokým 2, 12-14)

Požehnání: Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého, budiž a zůstávej se všemi námi. Amen. Píseň 486